

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Кж-07-000 015
Бања Лука, 29.01.2007. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Горане Микеш, као предсједника вијећа, те Обрена Бужанина и Биљане Томић, као чланова вијећа, уз учешће Софије Рибић као записничара, у кривичном предмету против осумњиченог М. Ј., због кривичног дјела полно насиље над дјететом из члана 195. став 4. у вези са ставом 1. истог члана Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца осумњиченог, адвоката В. А. из М., изјављеној против рјешења Окружног суда у Добоју број 013-0-Кв-07-000 007 од 17.01.2007. године, у сједници вијећа одржаној 29.01.2007. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована жалба браниоца осумњиченог М. Ј., изјављена против рјешења Окружног суда у Добоју број 013-0-Кв-07-000 007 од 17.01.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешење Окружног суда у Добоју број 013-0-Кв-07-000 007 од 17.01.2007. године, продужен је притвор осумњиченом М. Ј. против кога се води истрага због постојање основане сумње да је извршио кривично дјело полно насиље над дјететом из члана 195. став 4. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС). Притвор је продужен из разлога које предвиђају одредбе члана 189. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку (у даљем тексту: ЗКП-а) и по овом рјешењу може трајати најдуже до 22.3.2007. године до 2,30 часова.

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио бранилац осумњиченог, адвокат В. А. из М. због повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и осумњичени пусти на слободу или пак да се то рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Испитујући побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима, те у вези са стањем истражног списка предмета, а сходном примјеном одредбе члана 312. ЗКП-а, овај суд је одлучио као у изреци рјешења из слиједећих разлога:

Аргументима жалбе није доведена у питање правилност чињеничне основе побијаног рјешења на којој је утемељен закључак о постојању основане сумње да је осумњичени починио кривично дјело полно насиље над дјететом из члана 195. став 4. у вези са ставом 1. КЗ РС, за које се проводи истрага, те закључак о постојању притворског разлога садржаног у тачки г) члана 189. став 1. ЗКП-а, за даље задржавање осумњиченог у притвору, нити валидност датих разлога у образложењу за такав закључак.

Наиме, садржајном анализом доказа прибављеним у досадашњем току истраге, на које се позива побијано рјешење у свом образложењу (страна 3. пасус 1. и 4.) а посматраних у међусобној повезаности, првостепени суд правилно закључује да садржај тих доказа представља поуздану основу за закључак о постојању таквог степена сумње супстанцираног у основаној сумњи, да је осумњичени извршилац наведеног кривичног дјела, те се супротне и неаргументоване тврдње жалбе којима се оспорава правилност таквог закључка не могу прихватити као основане. Надаље, за постојање притворског разлога садржаног у одредби члана 189. став 1. тачка г) ЗКП-а побијано рјешење даје разлоге које у цјелини као мјеродавно образложење прихвата и овај суд, а чија валидност аргументима жалбе није доведена у сумњу. Ово из разлога што околности које прате начин извршења дјела, чињенично прецизиране у наредби за спровођење истраге и образложењу побијаног рјешења, и по оцјени овог суда указују на оправданост даљег задржавања осумњиченог у притвору из разлога сигурности грађана укључујући и сигурност самог осумњиченог. Аргументи које жалба апострофира указујући на ранији непријекоран живот осумњиченог и одсуство склоности асоцијалном понашању, и закључујући да нема бојазни од понављања истог или сличног кривичног дјела, нису релевантни за овај притворски основ садржан у тачки г) члана 189. став 1. ЗКП-а, који је инспирисан заштитом сигурности грађана или имовине. Таква жалбена аргументација би имала значаја код оцјене постојања притворског основа који садржи одредба члана 189. став 1. тачка в) ЗКП-а (интеракцијска опасност), али не и за притворски основ утврђен побијаним рјешењем. Када се има у виду чињеница да се ради о кривичном дјелу за које се може изрећи казна затвора од 10 година или тежа казна, код постојања наведених околности које указују на оправданост задржавања осумњиченог у притвору из разлога сигурности грађана, остварен је притворски основ из члана 189. став 1. тачка г) ЗКП-а за даље задржавање оптуженог у притвору. И коначно нема мјеста жалбеном приговору ни у погледу дужине трајања притвора када се има у виду обим и карактер радњи доказивања које је у даљем току истраге неопходно провести.

Ради наведеног, жалба браниоца осумњиченог се показује неоснована, ради чега је овај суд у смислу одредбе члана 328. став 3. ЗКП-а, одлучио као у изреци рјешења те исту одбио.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Горана Микеш

За тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић